

Edyp
Więc wiedząc, zmiłkniesz? Czyż myślisz, człowieku,
Miasto to zdradzić i zniszczyć ze szczętem?

Tyrezjasz
Ani ja ciebie, ni siebie nie zmartwię,
Próżno mnie kusisz, nie rzeknę już słowa.

Edyp
Ze złych najgorszy – bo nawet byś skałę
Obruszył – wiecznie więc milczeć zamierzasz
I niewzruszony tak wytrwać do końca?

Tyrezjasz
Upór mój ganisz, a w sobie nie widząc
Oblędów gniewu, nade mną się znęcasz.

Edyp
Któż by na takie nie uniósł się słowa,
Którymi nasze znieważasz ty miasto?

Tyrezjasz
Zejdzie to samo, choć milcząc się zaprę.

Edyp
Przeto co zejdzie, winienesz nam jawić.

Tyrezjasz
Nic już nie rzeknę. Ty zaś, jeśli wola,
Choćby najdzikszą wybuchnij wściekłością.

Edyp
A więc wypowiem, co mi w błysku gniewu
Już świat; wiedz ty, iż w moim mniemaniu
Tyś ową zbrodnię podżegł i zgotował
Aż po sam zamach; a nie byłbyś ślepym,
To i za czyny bym ciebie winował.

Tyrezjasz
Doprawdy? A więc powiem ci, byś odtąd
Twego wyroku pilnując, i z tymi rozmowy,
Jako ten, który pokalał tę ziemię.

Edyp
Jakie bezczelne wyrzucasz ty słowa?
I gdzie zamysłasz przed srogą ujść karą?

Tyrezjasz
Uszedłem, prawda jest siłą mej duszy.